

Tisztelet ifjú polgárait!

Onnek hozzám intézett becses költeményét postai rendetlenség miatt csak a ma. pokban kapván kezembek, addig is míg nyilvánosan vizsgálomnak abban kitüntetéssel nem eszre vettem, fogadják ön a távolban baráti szíves kért. szótáramat s köszönetemet.

Petőfi Sándor hozzám írt legelső levelében s szavak állnak: „... a népköltészet az igazi költészet. Legyünk rajta, hogy ezt tegyük uralkodóvá! Ha a nép uralkodik, ni fog a költészetben, kötet áll ahhoz hogy a politikában is uralkodjék, s ez a marad földadata...“ Ezen ohajzára én is amen mondtam, de mégsem úgy értelemben állt, hogy minden költő tiszta népköltő legyen, mert illyesemi teljesül. mi foha sem fogna: hanem úgy, hogy a költészet ne legyen olyan, miilyen, né az legújabb időben nem esült (?) t. i. csak egy néhány tudósnak, vagy ábránd. s holdvidék-egyeniségnek nagy bajjal megérthető, a nagy többségnek pedig teljesen elvezetetlen, hanem legyen egy. szerűen nem es, erőteljes, a nép nyelvét megtéltető s ennek irágaival ékes, - sőt. val dörögés el a közfal a népi és ma ugynevezett fennköltészet közt, és legyen a költészet általános, nemzeti!

Illy értelemben vett nemzeti költészet előállítására lenne egyik hazatérés előmozdítója nemzeti újáalakulásunk nagy művének, s vele az irodalom is kíván sem hátrafelé menne, mint talán első tekintettel látszik; mert nem az a költészet végzi elja, s sőt elyponja, hogy a lehető legfensőbb fokig csigák.

lassál ^{is} nyelve, hanem az, hogy magát
egyszerű költőben is képes legyen művé-
releg fejteni ki. Hancu ez azon mind,
azok, kik jelen ideig virágos főhalmaz-
ban hittél rejteni a valódi költé-
sét, s nagyokos bombasztokkal irni
kívül a ragyogó semmit, természetesen
viszka mutatvának: de hisz ez semmit
sem sem, sőt hasznát; mert nem az
a költészet virágzik mellyet sok, ha,
nem a mellyet jó költők mivelnek.

Legyünk rajja tehát! mondani én is
mordulok meg minden követ az ilyen
nemzeti költészet megalapítására. Petőfi
már jóformán utat tört nyoman halad,
mi egyikünk sem segíenhet. Nem azt
mondani azonban hogy legyünk utánzó,
majmok. Az igazi költő csupán utánzó,
vagy foka sem válhat. Azt akarom mon-
dani, hogy valaminek Petőfi ragyogó
fővirág, összeküldt s minden magyar
ságból kivétel nélkül főfűrészt nélkül,
s maga egyszerre nyelve érdekesen je-
jeli ki magát, úgy mi is, ha aka-
ratunk s lehetőségünk van, kifejezhet,
jár. S mivel ama sallangos költészet
hez szokott veteránokból s tekintetben
semmi sem várhatunk, önknek, if-
jú pályatárs! önknek áll nyitva leg-
inkább a dicőség meghonosítani elvégre
a magyar költészetet az egész magyar-
honban. Tegyé! azt s megáldja és
ke a magyarok istene!

Fogadjon meg egyet üdvözlése
met, ki fíves rokonérzéssel ma-
raskan

Ornel

örökös barátja
Bany János

T o r d a h a s a d e k
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12.